

νης ἐκτάσεως γῆς παρὰ τῷ λιμένι Λαρύμνης, ἵνα ἐγερθῶσιν ἐπὶ χθῶσιν δόδοις η νὰ στηθῶσι προσωρινῶς ἀποθῆκαι καὶ ἔργοστά αὐτῆς τὰ καταστήματα, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σικ ἐπὶ ίδιωτικῶν γαιῶν, η ἐταιρία θέλει πληρώσει εἰς τοὺς ίδιοκτήτας ἀποζημίωσιν, σὸνάλογον τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κατοχῆς.

Η ἐκτασίς τῆς γῆς ταύτης καὶ η θέσις αὐτῆς θέλουσιν ὄρισθη συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

Δύνανται ἐπίσης νὰ παρχωρηθῶσιν ἀκολούθως εἰς τὴν ἐταιρίαν γαιῖαι κατὰ τὸν λιμένα Ἀντικύρας, ἀν θεωρηθῆ τοῦτο χρήσιμον, συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

4. Τὴν ἀτέλειαν παντὸς οἰκείδηποτε φόρου ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἐγερθομένων οἰκοδομῶν ἐπὶ δέκα ἑτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

5. Τὴν ἀτέλειαν παντὸς εἰσαγωγικοῦ η τελωνιακοῦ τέλους ἐπὶ δέκα ἑτη ὡταύτως, ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως, διέσλας τὰς μηχανὰς καὶ οἰκείδηποτε ἔργαλεια, ἀναγκαῖα εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀποζημίωσεως, τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῆς καλλιεργείας, ως καὶ διὰ τὰς οἰκείδηποτε φύσεως ὕλας, τὰς ἀναγκαῖας εἰς τὴν ἀποξήρανσιν, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἔργοστασίων, τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν καταστημάτων τῆς καλλιεργείας.

6. Τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, δισοὶ εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποζηρανθησιμένην πεδιάδα, διατηρουμένων πάντοτε τῶν ἥδη ὑπὸ τῶν παραποταμίων κατημένων δικαιωμάτων. Αλλὰ νέα δικαιωμάτα η ἐπέκτασις κατημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἑξῆς παραχωρηθῆ, οὐδὲ καταχρήσεις θέλουν εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιτραπῆ ως πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων καθ'δον τὸν ῥεῦν τῶν ποταμῶν τούτων.

Η Κυβέρνησις διατηρεῖ τὸ δικαιώματα νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς βιομηχάνους, διποιούσιας τὴν κλίσιν τῆς Ερκύνης ως κινητικὴν δύναμιν.

Τῶν ὑδάτων δὲ, τῶν ἐκβαλλόντων ἐκ τοῦ Κωπαΐκοῦ πεδίου διὰ τῆς ἐν τῷ Πτώῳ δρεις ὑπώρυγος, η ἐταιρία θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ἐπὶ δεκαπέντε ἓτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων τῆς μηνοθείστης ὑπώρυγος (ἐπιφυλακτού μένων τῶν ὑπὸ τούτων κατημένων ἥδη δικαιωμάτων), δυναμένη νὰ μεταχειρισθῇ ταῦτα διὰ τὴν κίνησιν τῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς ἀναγκαίων μηχανῶν.

Η ἐταιρία ὑποχρεούται νὰ στήσῃ τὰ ἔργοστάσια αὐτῆς εἰς τρόπον, ώστε νὰ μὴ συμπέσῃ ἀπώλεια κλίσεως.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας η Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἄλλους νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ ὕδατα ταῦτα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ παρεμποδίζωσιν η βλάπτου, τὴν κίνησιν τῶν ἔργοστασίων τῆς ἐταιρίας.

7. Η ἐταιρία δύναται, χωρὶς νὰ πληρώνῃ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον, νὰ ἀνοίξῃ δρόμους η νὰ συστήσῃ ἀποθῆκας, η ἔργοστάσια προσωρινὰ εἰς τὰ πέριξ τῆς λίμνης ἐπὶ γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον ἔκει, διποιούσιας τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Ολαὶ αἱ ἀναγκαῖαι ἀπαλλοτριώσεις, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποζηράνσεως, εἴτε διὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐγερθησμένα καταστήματα, θέλουσιν ἐκβιασθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ λόγω τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων πληρωτέαι ἀποζημιώσεις εἶναι εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται, αἵτινες θέλουν πληρωθῆ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ὑπερβῶσι τὴν τῶν ἀπαλλοτριώσεων γαιῶν ἀξίαν πρὸ τῆς ἀποζηράνσεως. Η δὲ ἀξία αὕτη θέλει συγκεφτλαιωθῆ (capitalisée) ἐπὶ τῇ δέσσει προσόδου 5 τοῖς 0/0.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀναφανῇ ἀνάγκη ν' ἀνοι-

χθῶσιν δόδοις η νὰ στηθῶσι προσωρινῶς ἀποθῆκαι καὶ ἔργοστά αὐτῆς τὰ καταστήματα, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ιδιοκτήτας ἀποζημίωσιν, σὸνάλογον τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς κατοχῆς.

Η δέσσεις τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης θέλει εἶναι η αὐτὴ, διποιούσιας τῶν λιμένων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Η ἐταιρία πληρώνει μόνον τοὺς αὐτοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑποκενται οἱ πολῖται κατὰ τὸν νόμον.

Άρθρον 6.

Η ἐταιρία θέλει καταβάλλει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δόση 300 χιλιάδας λόγω ἐγγυήσεως. Η ἐγγύησις αὕτη, ητοις κατατηληθῆσεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως, θέλει παρέχει τόκον 6 τοῖς 0/0 ἐτησίως. Αποδοθῆσεται δὲ μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς, ὑπὸ τὸ Πτῶον ὅρος ὑπώρυγος.

Άρθρον 7.

Η ἐταιρία θέλει δανείσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐν ἐκατομμύριον καὶ ἐπτακοσίας χιλιάδας δραχμάς. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει κατατηλθῆσαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

Η ἀπόδοσις τοῦ δανείου τούτου θέλει ἐξαφαλισθῆ διὰ τὸ προσόδου τῶν ἀλικῶν.

Η Κυβέρνησις θέλει πληρώνει ἐτησίου τόκον 7 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως, ητοις θέλει γίνει ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ημέρας τῆς καταβολῆς.

Άρθρον 8.

Τῶν ἔργασιῶν τῆς ὑπὸ τὸ Πτῶον ὅρος ὑπώρυγος; η ἔναρξις θέλει γείνει ἐντὸς ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως. Θέλον δὲ ἀποπερατωθῆ ἐντὸς πέντε ἑτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἐκτος ἀν μηπέση γάλυμα ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.

Εὰν αἱ ἔργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν η δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὸ Γπουργικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποράτεως ἐκπτωτὸν τὴν ἐταιρίαν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει η ἐκ 300 χιλιάδων δραχμῶν ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Όλα δὲ τὰ ἔργα, ἀποπερατωμένα η μὴ, ως καὶ τὸ ύλικόν, ἐκτίθενται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐκπτώτου ἐταιρίας.

Άρθρον 9.

Ἐντὸς δέκα ἑτῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως δίλα τ' ἀρχῶντα τὴν ἀποζηράνσεων ἔργα πρέπει νὰ ὄσει ἀποπερατωμένα. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν η ἐταιρία θέλει πληρώσει πόστεμον ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων πρὸς δρεῖος τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ πρόστιμον τοῦτο θέλει διπλασιάζεσθαι, ἀπὸ ἑτοῖς εἰς ἑτοῖς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

Άρθρον 10.

Διὰ τοῦ κατὰ τὸ 15 ἄρθρον ἐκδοθησομένου νόμου θέλουν κανονισθῆ τὰ ἑξῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀπαιτούμενα.

1. Ο τρόπος τῆς νομίμου θεραπείας τῶν δύω περιμέτρων τῶν συνθήμων καὶ ἐκτάκτων πλημμυρῶν.

2. Ο τρόπος, καθ' ὃν θέλουσιν δρισθῆ η θέσις καὶ τὰ δρόμα τῆς κατὰ τὸν λιμένα τῆς Δαρύμηνς παραχωρήσεως.

3. Ο τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀξιώσεων, δοσὶ θέλουσι προβληθῆ ὑπὸ ίδιωτῶν ἐπὶ γαιῶν, κειμένων μεταξὺ τῶν δύω νομίμων περιμέτρων.

4. Ο τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι σημειωθῆ ἐπὶ τοῦ ἑδάφους διὰ σταθερῶν σημείων αἱ γραμμαὶ τῶν δύω περιμέτρων καὶ τῶν ίδιωτικῶν κτήσεων.

5. Ο τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι συνταχθῆ δύο χάρται, ἐ μὲν δεικνύων τὰς γραμμαὶς τῶν δύω νομίμων περιμέτρων καὶ τῶν

ιδιωτικῶν κτήσεων, ὃ δὲ δεικνύων τὴν γραμμὴν τῆς κατὰ τὸν λόγον τῆς Λαρύμηνς παραχωρήσεως.

6. Τέλος ὁ τρίτος τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, διπερὶ συναφῆς εἰς τοὺς χάρτας.

Ἄρρον δὲ διὰ ταῦτα ἐκτέλεσθώσι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ μνησθέντος νόμου, ἀντίγραφα, νομίμως ἐπικυρωμένα, τὸν γαρτῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλου θέλουν ἐγγειοῦσθαι εἰς τὴν ἑταῖριαν.

Ἀρθρον 11.

Οἱ ιδιοκτῆται γαιῶν, κείμενων μεταξὺ τῶν δύο νομίμων συμβάσεων περιμέτρων, θέλουν πληρώσει κατὰ στρέμμα εἰς τὴν ἑταῖραν ἀποζημίωσιν ἀνάλογον τῆς ὡς ἐκ τῆς ἀποζηράνσεως παραγενούμενης ένελτιώσεως.

Οἱ αὐξησις αὕτη τῆς ἀξίας θέλει προσδιορισθῆναι συμβιβαστικαὶ μεταξὺ τοῦ ιδιοκτήτου καὶ τῆς ἑταῖρίας. Ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας θέλει δρισθῆναι δύο πραγματογνωμόνων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μερῶν.

Ἄν δὲ καὶ οὗτοι διχογνωμήσωσιν, ἡ διαφορὰ λύεται διὰ τρίτου πραγματογνωμονος, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν θέλει πληρώσει οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἀνηκούστας αὐτῷ μεταξὺ τῶν δύο περιμέτρων ιδιοκτησίας.

Ἀρθρον 12.

Αἱ γαιοὶ, δσαι παραχωροῦνται εἰς τὴν πλήρη ιδιοκτησίαν τῆς ἑταῖρίας, θέλουσιν ἀποτελέσει μοναδικὸν κλήρον, κείμενον εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκρων τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊκὸν πεδίον παραχωρήσεως, καὶ διευθυνόμενον ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς νότον, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν αὐτῷ αἱ ὑπὸ τῶν διωρύγων τῶν ὄχθων καὶ τῶν προχωμάτων κατεχόμεναι γαιαὶ.

Η νόμιμος δροθέτησις τῆς ιδιοκτησίας ταύτης θέλει γίνει ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκροήν τῶν ὑδάτων εἰς τὸν λιμένα τῆς Λαρύμηνς διὰ τῆς ὑπώρυγος τοῦ δροῦ Πτώου.

Θέλουσι τότε προστείθη ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ δέκατον ἀρθρον γάρτου τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊκὸν πεδίον παραχωρήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἡ γραμμὴ καὶ ἡ σημείωσις τῶν δρίων τῆς διαρκοῦς παραχωρήσεως.

Ἀρθρον 13.

Ἄρφεν ἡ ἑταῖρία συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτου τῆς ἐπικαρπίας αὐτῆς ἐκ τῶν προσκαίρως παραχωρουμένων γαιῶν, αἱ γαιαὶ αὐταὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς ἐπικρατείχς μεν δὲλων τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἡ ἑταῖρία οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐπικράτεια ἀναλαμβάνει τὴν διατήρησιν τῶν διωρύγων.

Συμφωνεῖται δμως ὑπὲρ τῶν ἀποίκων, οἵτινες ηθελον ἀποκατασταθῆ ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν ὡς γεωργοί, ὅτι θέλουσιν ἀναγνωρισθῆναι ιδιοκτήται τῶν οἰκημάτων, δσαι ηθελον οἰκοδομήσαι αὐτοὶ, ἡ ηθελον παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς ἑταῖρίας, δέκα ἐπὶ τούλαχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπικαρπίας, ὡς καὶ τῶν συνεγομένων μετ' αὐτῶν στρεμμάτων, ὥν ὁ νόμος θέλει δρίσαι τὸν ἀριθμὸν δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἀρθρον 14.

Πᾶσα διαφορὰ, δυναμένη νὰ ἀναφυῇ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταῖρίας, καὶ ἀφορῶσα τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, δικαζέται ἀνεκλήτως ὑπὸ διαιτητῶν.

Ἐκαστον μέρος διορίζει δύω διαιτητάς.

Διεκρινίας ὑπαρχούσης, οἱ δικιτηταὶ ἐκλέγονται ἐπιδιαιτητῶν ἐν δὲ δικρανήσωσι καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἀρθρ. 15.

Νόμος εἰδικὸς θέλει προνοήσει, δπως τὰ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογηθέντα, δσαι ἀφορῶσι τίτους, κατεστῶσιν ὑπογρεωτικὰ διάτοις.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ιουλίου (3 Αἰγαίου) 1865.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ,

Π. ΒΡΑΪΔΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ,

Φ. ΣΑΡΡΑΖΙΝΟΣ ΜΟΜΦΕΡΙΕΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΓ'.

Περὶ ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαϊδος λίμνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι δμοφῶν μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Η παραχώρησις τῆς ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαϊδος λίμνης καὶ τῶν γαιῶν, τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου, τῶν συνίθων πληρυμαριῶν, ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Κ. Σαρράζινον Μομφερέρερον ἡ τοὺς δικαιούχους καὶ τοὺς δικαιοδόχους αὐτοῦ, καὶ ἡ συνημένη ἐκ δεκαπέντε ὅρθρων σύμβασις, ἢτις ἐπὶ τούτῳ συνομολογήθη μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μνησθέντος εργολάβου, δπως διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τροπολογεῖται, ἐπικυρεῦνται.

Ἀρθρον 2.

Αἱ τῶν ιδιωτικῶν κτημάτων ἀπαλλοτριώσεις, δσαι εἰσὶν ἔναγκαῖαι, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαϊδος, εἴτε διὰ τὰ καταστήματα, δσαι ἡ ἐργαλεῖοντα ἑταῖρα ἀναγκασθῆ νὰ ἔγειρη, χοήτιμα πρὸς τὰς ἔργασίας τῆς ἀποζηράνσεως, τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς πρὸς ταύτην σχετικῆς βιομηχανίας, θέλουν ἐκδιασθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δ' ἑταῖρες εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώῃ τὰς ἀποζημιώσεις, αἵτινες δμως δὲν δύνανται ποτε νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸ τῆς ἀποζηράνσεως αξίαν τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν, συγκεφλαιούμενην ἐπὶ τῇ θάπει προσόδου 5 τοῖς 0|0.

Αἱ ἑταῖρες τούτων ὑπάρχωσι κτίρια ἡ ἀσυγκριμιστοὶ καρποὶ, ταῦτα ἐκτιμῶνται ἀδιαιτέρως κατὰ τὴν τρέχουσαν αξίαν.

Η ἀποζημιώσις θέλει λογισθῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς θάσεως, ἐὰν ἡ ἑταῖρία ἀναγκασθῇ προσωρινῶς νὰ ἔγειρη ἔργοτάσια, ἀποθήκας, ἡ ν' ἀνοίξῃ διόδους ἐπὶ ιδιοκτήτων γαιῶν, ἡ δ' ἀποζημιώσεις θέλει εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν κατεχομένην ἐπιφάνειαν καὶ τὸν χρόνον τῆς κατοχῆς. Η ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τούτων θέλει γενῆ, καθ' διὰ τρόπου δρίζει τὸ ἐπόμενον ἀρθρον.

Ἀρθρον 3.

Ο ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν ἔπουργός ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ τῆς ἑταῖρίας, καὶ ἔχων ὑπὸ ὅψιν τὰ δριστικὰ διαγράμματα, τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ὅρθρῳ τῆς συνημένης συμβάσεως μνημονεύμενα, δρίζει δὲ εἰδικῶν διαταγῶν τὰς γαιαὶς, ὡν πρόκειται νὰ ἐκβιασθῇ ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Αἱ διαταγαὶ αὗται δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ δὲ δύω μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαιαὶ δὲν δύνανται ἐπαλλοτριωθῆσιν ὑπὸ τῶν ιδιοκτητῶν.

Οι ἐπαρχοὶ Λεβαδεῖας καὶ Δοκρίδος κοινωποῖον διὰ δικαιοτικοῦ κλητῆρος τὴν ὑποφριγικὴν διαταγὴν εἰς ἔκπτον ιδιοκτη-

Κυβέρνησις θέλει πληρώνει διὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην ἐ-
ταμείον τόκον 6 τοῖς 0|0 απὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ δημό-

ταμείον καταθέσεως μέγρι τῆς ἀποδόσεως, γενησομένης
ἀγίως μετὰ τὴν πλήρη ἐκ-έλεσιν τῶν ἔγων τῆς ἀποξηράνσεως.

Οἱ § 6 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ως ἐξῆς:

Ἐτῶν χρῆσιν τῶν ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων,
οἵς εἰσελλουσιν εἰς ἀποξηράνθησιν πεδιάδα. Άλλ' δλαὶ
αἱ διάστητοι ἢ κατεχόμεναι γαῖαι, δέκα ποτίζονται ἐκ τῶν
ὑπερτῶν τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, τῶν εἰσελλόντων εἰς
τὴν Κωπαΐδα, διατηροῦν ἀπαρχείωτον τὸ δικαιώμα τῆς ἀρ-
χαίως· ἀλλὰ νέα δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κεκτημένων δι-
καιωμάτων δὲν θέλουτιν εἰς τὸ ἐξῆς παραχωρηθῆ.

*) Πίκτα τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 7 ἐξέμνησε προθεσμία πε-
ριζεται εἰς δύο μῆνας· εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς § 2 προστίθεται
τὸ «ἢ ἄλλης τινὸς περιουσίας ἔθνικῆς». Πίκτης τροποποιεῖται
τὸ ἐξῆς. αἱ Κυβέρνησις θέλει πληρώσιν ἐτήσιον τόκον 7 τοῖς
0|0 απὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέγρι τῆς ἀποδόσεως, ἢ τις
θέλει γενῆ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς.
δ) Πίκτης 2 τοῦ ἄρθρου 8 τροποποιεῖται ως ἐξῆς:

Ἐὰν αἱ ἐργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν ἢ δὲν ἀποπεριτωθῶσιν ἐντὸς
τῶν ἀνωτέρω προθετικῶν, ἢ ἐὰν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως τὸ δά-
νεν, ἢ δὲν κατατεθῇ ἢ ἐγγύησις ἐντὸς τῆς ταχθείτης προθε-
μίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνεκ-
κλήτου ἀποφάσεως ἐκπτωτὸν τὴν ἐταιρίαν.

ε) Τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τῆς συμβάσεως ἀπαλεῖρονται.

σ') Πίκτης 1 τοῦ ἄρθρου 13 τροποποιεῖται ως ἐξῆς:

Ἄφοῦ ἡ ἐταιρία συλλέγῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς
ἐπικαρπίας ἐκ τῶν προσελέκτων παραχωρουμένων αὐτῇ γαῖαν, αἱ
γαῖαι αὗται ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐπικράτειν μεθ' δλων ἐν γέ-
τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράσεως, τῆς ἀρδεύσεως καὶ τῶν οἰωνδή-
ποτε οἰκοδομῶν, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς ἐταιρίας ἐν καλῇ
καταστάσει, χωρὶς νὰ ἔχῃ αὐτῷ οὐδὲν δικαιώματα ἀποζημιώσεως.

Μετὰ δὲ τὴν 3 § τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται καὶ Λ ἔχου-
σα οὕτας.

«Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ὑπηρε-
σίας, οὐ τὴν σύστασιν θέλει ἐπισήμως γνωστοποιήσει εἰς τὸν
ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, πᾶσα
πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνομένη κοινοποίησις ἵσχει, γενομένη παρὰ
τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.»

ζ') Τὸ 14 ἄρθρον τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ως ἐξῆς:

Πᾶσαι αἱ ἀμφισθητήσαις, αἱ τυχὸν ἐγερθησμέναις μεταξὺ¹
Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας ως πρὸς τὴν ἐργατικήν, παραβία-
σιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ
Ἀριστού Πάγου εἰς πρώτον καὶ τελευταίον βαθμὸν δι' ἀγωγῆς
συνοπτικῆς, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 8 τῆς
συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Οἱ χωρίκοι, οἱ ἀποκατασταθησόμενοι ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐται-
ρίαν προσωρινῶν παραχωρουμένων γαῖαν, θέλουν ἀπολαμψεῖ
μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐξῆς πλεονεκτημάτων.

Αἱ παρ' αὐτῶν οἰκοδομηθεῖσαι, ἢ παρὰ τῆς ἐταιρίας πρὸς αὐ-
τοὺς δωρηθεῖσαι, οἰκίαι (ἢ ἡ δωρεὰ αὐτῇ ἔγεινε δέκα ἐτη τοῦ
λάχιστον πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπικαρπίας) γίνονται ιδιοκτηταὶ
αὐτῶν ἀναφαίρετοι μετὰ συνεχομένων τριῶν στρεμμάτων δι'
ἐκάστην οἰκογένειαν.

Πρὸς απόκτησιν δ' ἀλλων ἔθνικων γαῖαν, κατὰ τοὺς περὶ²
τούτου νόμους, οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τὰ πλεονεκτήματα τῶν
κατόχων.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἐται-

ρίας, τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἀποξηράνσιν τῆς Κωπαΐδας, δραχ-
μὲν ἑκατομμύριον ἐπτακοσίας χιλιάδας κατὰ τοὺς ἑπτῆς δρους.

Ο τόκος δρίζεται εἰς 7 τοῖς 0|0 ἑτησίως.

Η καταβολὴ τοῦ δανείου γενήσεται εἰς τὸ δημόσιον ταμείον
ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος

Νόμου.

Η ἀπόδοσις τοῦ δανείου ἐξεργαζεῖται διὰ τῆς προσόδου
τῶν ἀλικῶν τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης τενὸς περιουσίας ἔθνικῆς, θέ-
λαι δὲ γενῆ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς.
Βέπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ κανονίσῃ μετὰ τῆς ἐταιρίας
τοὺς τύπους τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τούτου.

Ἄρθρον 8.

Οτε δὲ ἐπιτυχῶν τὴν παραχώρησιν καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐ-
τοῦ περιτίθεσι τὴν ἀποξηράνσιν, καὶ προθέσιν εἰς σύστασιν
ἐταιρίας πρὸς καλλιέργειν τῶν ἀποξηρανθεισῶν γαῖαν, ἢ δη-
μοσίᾳ ἐγγραφὴ μετρητὴν τῆς ἐταιρίας ταύτης θέλει ἀργίας ταύ-
τοχρόνως ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐὰν δὲ τὸ καταχραφηθεῖσαν κεφαλαῖον ἦναι ἀνώτερον τοῦ
ζητουμένου, οἱ ὑπὸ Ἑλλήνων πολιτῶν γενησόμεναι ἐγγραφὴ³
δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς μείωσιν.

Ἄρθρον 9.

Λι ἐπὶ τοῦ παραχωρουμένου ἐν γένει πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐδά-
φους, εἴτε διαρκοσύνην τῶν πρὸς ἀποξηράνσιν ἐργασιῶν, εἴτε καὶ
κατ' ἄλλην ἐποχὴν, ἀνευρεθητόμεναι ἀρχαιότητες οἰαιδήποτε,
καθὼς καὶ πᾶν ἀντικείμενον τῆς φυσικῆς ιστορίας καὶ ἐρείπια
ἀρχαίων πόλεων, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος.

Ἄρθρον 10.

Ἐπὶ ἐκχώρησις, ἢν δὲ Κ. Σαρράζης Μομφερρίέρος ἐποιήσατο
διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αύγουστου 1865 ε. ν. συμβολαίου, γενομένου
ἐν Παρισίοις, πρὸς τὸν Κ. Ερρίκον Βονναίρ, ἵπποτην τῆς Λε-
γεῶνος τῆς τιμῆς, πρώην οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐγκρίνεται.
Οὗτον δὲ Κ. Βονναίρ καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτοῦ κηρύσσονται ἀπὸ
τῆς σήμερον ως λαβόντες τὴν παραχώρησιν. Εἰς αὐτοὺς δὲ καὶ
εἰς ἡν ἐσχημάτισαν ἐταιρίαν ὀφιρῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ δέρη
καὶ τὰ ὀφελήματα, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς 22
Ιουλίου 1865 καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἡν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ
ἄρθρου 8 τῆς συμβάσεως κηρυχθῆ ἢ ἐταιρίας ἐκπτωτος, ἢ Κυ-
βερνήσεως δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἔργον εἰς πάντα ἄλλον
κατὰ τοὺς δρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
τος νόμου.

Ο παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν
σήμερον κυριωθεὶς, θέλει δημοσιεύσθη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ως Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθηνάις, τῇ 24 Ιανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΔΟΥΡΟΣ.

'Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη
ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.
'Ἐν Αθηνάις, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1867.
'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

την τῆς περιφερείας του, προσκαλούμενον συγχρόνως νὰ διορίσῃ μηνῶν ἀπὸ τῆς ήμέρας τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τοὺς ἑντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν ἔκτιμητὴν αὐτοῦ.

Ἄν ὁ ἴδιοκτήτης δὲν πράξῃ τοῦτο ἐμπροθέσμως, ὁ ἔκτιμητὴς οὗτος θέλει διορισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου.

Ο πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διορίζει ἐπιμελείᾳ τοῦ δημοσίου ἔτερον ἔκτιμητήν.

Η ἔταιρία διορίζει καὶ αὐτὴ τρίτον ἔκτιμητήν. Οἱ τρεῖς οὖτοι ἔκτιμηται, προσκαλούμενοι ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, συνέρχονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐπαρχείου, κατὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ ὥρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ προσδιορίζουσι δι' ἥτιολογημένης γνωμοδοτήσεως κατὰ πλειονοψιάν ἑντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν μέσον δρον τῆς κατὰ τὰ τελευταῖς δέκα ἔτη ἑτησίας καθαρὰς προτόδου τοῦ εἰς ἀπαλλοτρίωσιν ὑποκειμένου κτήματος. Λάν δ παρὸ τοῦ ἴδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐργολάθου ἐκλεγθεὶς ἔκτιμητὴς δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ, ἢ νὰ συνυπογράψῃ τὴν γνωμοδότησιν, οἱ δύο ἔτεροι προβλένουσιν ἀκωλύτως εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς γνωμοδοτήσεως, ητις κατατίθεται παρὸ αὐτῶν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, συντασσομένης ἑκθέσεως.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἔταιρίας ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κλητεύει τὸν ἴδιοκτήτην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διποτισθῇ ἢ ἀπαλλοτρίωσις.

Η κλῆσις αὕτη εἶναι βραχυπρόθεσμος, δικάζεται δ' ὡς κατεπίγουσα κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπ.δόσεως, καὶ ἀν συμπέτη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δικαστικῶν διεκοπῶν.

Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν τὴν ἀπόφασιν αὕτου, δι' ἣς θέλει ἀναγγωρίσει, ὅτι τὸ κτήμα ἢ τὸ μέρος τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριοῦται λόγῳ διρμοσίας ὠφελείας, καὶ θέλει προσδιορίσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἔκτιμητῶν καὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ καθιερωθείσης ἀρχῆς τὴν ἀξίαν τῆς ἴδιοκτησίας, διατάσσον ἐν τούτῳ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος ἀμέσως μετὰ τὴν γενομένην κατάθεσιν.

Η ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς τὴν ἀνακοπὴν, οὔτε εἰς ἄλλο ἔνδικον μέσον, εἰναι δ' ἀνέκυλτος, καθ' ὃσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν.

Η ἕφεσις δύναται ν' ἀφορᾶ μόνον τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἀν τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν ηθελε συμμορφωθῆ μὲ τὰς ἀνωτέρως τεθίσιας βάσεις.

Η ἕφεσις, ητις γίνεται ἑντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐκδικάζεται ὡς κατεπίγουσα τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Ἀλλὰ, καίτοι ὑπαρχούσις ἐφέσεως, ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται, καὶ, μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμήματος, ἢ ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται δαπάνη τῆς Ἐταιρίας διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ἐπιτοπίας ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπαρχείου, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ ἴδιοκτήτου, ἀν θελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ὡς καὶ ἢ ἀπόφασις, μεταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν.

Ἄλιμα ἡ Ἐταιρία καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ παρὸ τοῦ Πρωτοδικείου δρισθὲν τίμημα, γίνεται ἀναμφισβήτως κύριος τῶν ἀπαλλοτριωθείσων γαιῶν, ἐλευθέρων παντὸς δάρους· δρεῖται διμερεῖς, ἀν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐξηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐρετίου, νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπόλιτον ἑντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπομένως αἱ ἔγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι ἐξαλείφονται, καὶ τὰ πραγματικὰ δικαιώματα τῶν τρίτων δύνανται νὰ ἐνασκηθῶσι μόνον ἐπὶ τῶν κατατειμένων χρημάτων ἑντὸς τριῶν

μηνῶν ἀπὸ τῆς ήμέρας τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τοὺς ἑνυποθήκους δανειστὰς κοινοποιήσεως τῆς καταθέσεως καὶ τῆς καταγωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλαττομένης πάσης προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πρώτου ἴδιοκτήτου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μὴ ὑπερχονπῶν κατασχέσεων ἢ ἀναγγελίῶν, δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ, καταβάλλοντα τὰ κατατεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρώτην ἴδιοκτήτην ἐπὶ τῇ προσχρήση ἀντιγράφου τῆς ὁριστικῆς ἀπορίσεως καὶ τῶν ἀποικιακῶν, τῶν ἐμφανύοντων, ὅτι αὕτη κατέστη τελεσίδικος.

Ἄρθρον 4.

Αἱ παρὸ τοῦ ἀπαλλαφούμενού δεκάτου ἀρθροῦ τῆς συμβάσεως ὥρισμεναι ἐργασίαι, τροποποιούμεναι, ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν ἔξιτην τρόπον. Επιτροπὴ, εἰς ἐπτὰ ἐμπειροτεχνῶν συγκειμένη, διορίζεται, διποτισθῇ εἰς τὴν πεδάδα τῆς Κωπαΐδος καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Λάρυμναν,

Καὶ εἰς μὲν τὴν πεδάδα τῆς Κωπαΐδος οἱ ἐμπειροτέχναι θέλουσι προσδιορίσεις ὁριστικῶν καὶ νομίμων δαπάνη τῆς Ἐταιρίας τὴν περιμετρὸν τῆς συνήθους πλημμύρας.

Εἰς Λάρυμναν δὲ θέλουν δρίσαι εἰπὶ τόπου διὰ μονέμων δραστηρῶν, δαπάνη ἐπίσης τῆς Ἐταιρίας, τὴν θέσιν καὶ τὰ δρια τῶν παρὰ τῷ λιμένι τούτῳ παραχωρήσεων. Δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται παρὸ τῆς Ἐταιρίας, δύω παρὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμφετῶν, δύω παρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ τὸ ἔβδολον, διπερ προσδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς, παρὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐμπειροτέχναι, ὁδηγούμενοι ἐι τοῦ διαγράμματος τοῦ Γέλληλου μηχανικοῦ Κ. Σωβάτη, ἐι τῶν ἐπὶ τῶν δράγων σταθερῶν ἰγνῶν καὶ ἐι πάσης ἄλλης ἀναμφιλέκτου ἀποδείξεως, θέλουν ἐ-εργῆσαι χωροσταθμίσεις, καὶ θέλουν στάσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δαπάνη τῆς Ἐταιρίας σταθερὰ σήματα, ίκανὰ, διποτισθῇ θετικῶς ἢ περιμετρὸς τῆς συνήθους πλημμύρας κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τῆς συμβάσεως.

Ἄφοῦ δὲ τοιουτορόπτως ἐξακριβωθῇ ἀμετακλήτως ἢ εἰρημένη περιμετρὸς, καὶ δρισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἢ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει λεπτογραφικὸν χάρτην τοῦ Κωπαΐκου πεδίου, ἐπὶ οὗ θέλει διαγράψει τὴν νόμιμον περιμετρὸν, πρὸς δὲ καὶ χάρτην τῆς Λαρύμνης, ἐφ' οὗ ἐπίσης θέλει διαγράψει τὰ δρια τῆς κατὰ τὸν λιμένα τούτον παραχωρήσεως.

Οἱ ἐμπειροτέχναι θέλουν ἀκολούθως συντάξει πρωτόκολλον, δρισθὲν, οἷσον ἐνεπτίναις ἀκριβέστερον καὶ λεπτομερέστερον, τὰς συγεικὰς θέσεις τῶν σημάτων, τῶν ἐνδεικνυόντων τὰς γραμμὰς τῆς νομίμου περιμέτρου.

Τὸ αὐτὸν πρωτόκολλον θέλει περιλάβει καὶ τὴν συγεικὴν θέσιν τῶν δραστηρῶν τῆς ἐν Λαρύμνῃ παραχωρήσεως.

Πᾶσας ἀξίωσις ἐπὶ γχιῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς ιομίου περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Αντίγραφα, ἵσα ἀπαράλλακτα, τῶν τε διαγραμμάτων καὶ πρωτοκόλλων, θέλουν παραδοθῆ πρὸς τὴν Ἐταιρίαν, ὡς τίτλος ἴδιοκτησίας πρὸς ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Άρθρον 5.

Η σύμβασις τροποποιεῖται ὡς ἔξιτης.

α) Αἱ §§ 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 1 ἀπαλείφονται.

β') Η § 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τροποποιεῖται ὡς ἔξιτης.

Η ἔγγυησις θέλει κατατεθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐν διαστήματι εἰκοσι τριών ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ ἀποξηράφων τῆς Κωπαΐδος νομοταχεδίου, ηδὲ τράπεζα θελει καταβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιον τελείων ἀμέσων μετὰ τὴν Βεττιλικήν κύρωσιν αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΥ.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι όμοφύνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1867 εἰς δύο χιλιάδας ἑξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς, μηχανικοὺς, θερματαράς καὶ ναύτας, καὶ διαιρεῖται εἰς τακτικὴν καὶ ἐκτακτού.

Καὶ ἡ μὲν τακτικὴ θέλει ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτακοσίων ἄνδρων, ἡ δὲ ἐκτακτούς ἐκ χιλίων διακοσίων.

"Αρθρον 2.

Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς χιλίους ἑξακοσίους ἄνδρας, ἦτοι εἰς τετρακοσίους διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν καὶ εἰς χιλίους διακοσίους διὰ τὴν ἐκτακτού.

"Αρθρον 3.

Αἱ καναὶ τάξεις τῆς τε τακτικῆς καὶ τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως θέλουσι πληρωθῆναι κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας ἐξ ἀθελοντῶν καὶ ἐκ τῶν τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

"Αρθρον 4.

Οἱ ἐκ τῆς τακτικῆς ἀπογραφῆς λαμβάνονται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἐκάστου ναυτικοῦ δήμου ἐκ τῶν λαχόντων τοὺς μικροτέρους ὑποχρεωτικοὺς ἀριθμούς. Καλοῦνται δὲ ἐπὶ τὰ ὅπλα οἱ ἐπιλαχόντες, ἀν οἱ τὸν στρατεύσιμον κλῆρον λαβόντες ἀποδημῶσιν.

"Αρθρον 5.

Νόμος εἰδικὸς θέλει κανονίσει τὰ τῆς Ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

Ο παρὸν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυθερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ιανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1867.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γπουργὸς

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων κατοίκων τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ιθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Μαθόντες μετ' ἄκρας τῆς ψυχῆς Ἡμῶν Θλίψεως τὰ δεινὰ παθήματα καὶ τὰς μεγίστας ζημίας, τὰς ὅποιας ὑπέστησαν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ιθάκης ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ τῆς 23 λήξαντος μηνός.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. Ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἐπιτροπαὶ πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων καὶ ζημιώθέντων, ὡς εἰρηται, κατοίκων.

Β'. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θέλουσι σύγκεισθαι ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου ἢ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ Δημάρχου τῆς Ἐπαρχίας τῆς πρωτευούσης, καὶ τινῶν ἐκ τῶν μᾶλλον εὐύπολήπτων πολιτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ Προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος, καὶ δύω ἐκ τῶν μᾶλλον εὐύπολήπτων ἐπίσης κατοίκων τῆς ἔδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πολιτῶν Ἐλλήνων ἢ ὅμογενῶν.

Τὰ περὶ τῶν κατὰ τοὺς λοιποὺς δήμους τῶν Ἐπαρχιῶν Ἐπιτροπῶν θέλουσι κανονισθῆ δι' ὁδηγιῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γπουργείου.

Γ'. Τὰ συλλεχθησόμενα χρήματα θέλουσι συγκεντρωθῆ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, καὶ διανεμηθῆ πρὸς τοὺς ζημιώθέντας καὶ παθόντας ἀπόρους, διαιρούμενα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν νήσων ἀναλόγως τοῦ ὄλικου ποσοῦ τῶν ἐν τῇ ζημιᾷ κατὰ τὰ δι' Ἡμετέρου Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Δ'. Τῶν ἐκάστοτε συλλεγομένων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συνεισφορῶν θέλει δημοσιεύεσθαι κατάλογος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυθερνήσεως· μετὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς τῶν συλλεχθησομένων χρημάτων θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου γενικὸς πίναξ.

Ε'. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἔξακρισίσεως τῶν παθόντων καὶ ζημιώθέντων, τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἐκάστου, καὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ κανονισθῆσονται δι' ὁδηγιῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γπουργείου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσιευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικοῦ Συνέδρου τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Σ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κύριος Σπυρίδων, κληθεὶς διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 20 Νοεμβρίου π. ε. ἀναπληρωτικὸς Σύνεδρος παρὰ τῇ Ιερᾷ Συνόδῳ τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν κλῆσιν, ἐξ ἴδιαιτέρων κωλυόμενος λόγων, καὶ ἐπειδὴ ὁ τούτῳ κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἐπόμενος Σ. Μητροπολίτης Κερκύρας Κύριος Ἀθανάσιος, μέλλων νὰ κληθῇ κατὰ νόμον εἰς τὴν τοῦ Συνοδικοῦ Συνέδρου θέσιν, ἐξέθηκε λόγους, ικανῶς ἀπορριψιας, κωλύοντας αὐτὸν νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν θέσιν ταύτην, διὰ ταῦτα, ἔχοντες ὑπ' οφέν τὸ Γ'. ἀθέρον τοῦ ΣΑ'. κόμου,

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Περὶ δημοσιεύσεως Νόμων.

Ημεῖς Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας θεοχαιοῦμεν, διτὶ ὁ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1867 περὶ φυγοδίκων ΡΝΘ' Νόμος, περιεχόμενος εἰς τὸ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1867 ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐτοιχοκολλήθη ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο προσδιορισθέν μέρος σήμερον τὴν 12 Ἰανουαρίου 1867 ὥραν 10 Π. Μ. καὶ πρὸς ἀπόδειξιν συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν.

Ο Νομάρχης καὶ α. α. δ Γραμματεὺς
Ν. ΛΑΜΠΙΚΗΣ.

Ημεῖς Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας θεοχαιοῦμεν, διτὶ σήμερον τὴν 25 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1867 ἐτοιχοκολλήθησαν ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθέν μέρος οἱ ἔξης Νόμοι, περιεχόμενοι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1867 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀ. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΓ'. Νόμος ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν τοῦ συνεισφέρειν εἰς τὰ καταναγκαστικὰ δάνεια, 6'. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΔ'. ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1853 Νόμου περὶ συστάσεως πρεσβειῶν, γ'. ὁ ὑπὸ σοιχείου ΡΞΓ'. Νόμος τῆς 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καθ' ὅλον τὸ 1867, δ'. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΖ'. Νόμος τῆς 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ 1867, καὶ ἐ. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΗ'. Νόμος τῆς 19 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἀνανέωσιν ἐγγράφων ἢ ἐγγεγραμμένων γενικῶν ὑποθηκῶν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους κατὰ τὸν ΡΝΒ'. Νόμον, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν.

Ο Νομάρχης
ΑΘ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἄφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 12 Ἰανουαρίου ε. ε., ἐπετράπη εἰς τὸν Κ. Νικόλαον Καστρινὸν, Διερμηνέα τοῦ ἐν Τριπόλει τῆς Βαρθαρίας Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἰταλίας, νὰ παραιτήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα, καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἵταλικὴν ἔνεκα σπουδαίων αὐτοῦ συμφερόντων.

Διόμοιον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐπετράπη τῷ Κ. Πέτρῳ Λαζαρῷ, ἀνθυποπλοιάρχῳ ἐπιτάκτῳ, νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ ἀργυροῦν στρατιωτικὸν ἀριστεῖον.

Διόμοιον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, δ. Κ. Πέτρος Βράιλας Ἀρμένης διωρίσθη ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως παρὰ τῇ Αὐτῆς Μεγαλειότητι τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Διόμοιον τῆς 14 τοῦ ίδιου, διωρίσθησαν:

Ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως, δ. μὲν Κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης, παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων ὁ δὲ Κ. Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης, παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Γραμματεῖς δὲ Πρεσβειῶν, παρὰ μὲν τῇ ἐν Γαλλίᾳ Πρεσβείᾳ, δ. Κ. Φωκίων Ρώκ, μὲ βαθὺδον τμηματάρχου πρώτης τάξεως παρὰ δὲ τῇ ἐν Ἰταλίᾳ, δ. Κ. Γεώργιος Γ. Τυπάλδος Κοζάκης, μὲ βαθὺδον τμηματάρχου δευτέρας τάξεως παρὰ δὲ τῇ ἐν Λονδίνῳ, δ. Κ. Σπυρίδων Μαρκορᾶς, μὲ βαθὺδον ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως.

Διόμοιον τῆς 17 τοῦ ίδιου, διωρίσθησαν:

Ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως δ. μὲν Κ. Σπυρίδων Α. Μεταξᾶς παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Αὐτοκράτορι πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ὁ δὲ Κ. Γρηγόριος Υψηλάντης, παρὰ τῇ αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας καὶ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας.

Γραμματεῖς δὲ Πρεσβειῶν, δ. μὲν Κ. Μάρκος Ν. Δραγούμης παρὰ τῇ ἐν Πετρουπόλει Πρεσβείᾳ, μὲ βαθὺδον ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως ὁ δὲ Κ. Μιχαήλ Κ. Ζωγράφος, παρὰ τῇ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, μὲ βαθὺδον ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος 31 Ἰανουαρίου ε. ε. διωρίσθη Ἱεροκήρυξ ἐν τῷ Νομῷ Κερκύρας ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος Σπυρίδων Σκορδίλης.

ΕΚΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 10.

1867

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 8 Φεβρουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι. 1) Περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης.— 2) Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1867.— Διατάγματα. 1) Περὶ συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων κατοίκων τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ιθάκης.— 2) Περὶ ἀναπληρωτικοῦ Συνέδρου τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος.— 3) Περὶ νέας προθεσμίας πρὸς ἔξτασιν τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ζαχύνθου μὴ ἔξτασθέντων κλητήρων.— Μηνιαία πρόσφις τῆς καταστάσεως τῆς Ιονικῆς Τραπέζης 31 Δεκεμβρίου 1866.— Έκθέσεις περὶ δημοσιεύσεως Νόμων.— Αγγελίαι, ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κ. Σαρόβαζίνου Μομφερρίέρου.

Περὶ ἀποξηράνσεως καὶ καλλιεργείας τῆς Κωπαΐδος Λίμνης.

Μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων Κυρίων Α. Κουμουνδούρου, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, Α. Α. Χ. Ἀναργύρου, ὑπουργοῦ τῶν Εσωτερικῶν, Π. Βασιλίκης Ἀρμένης, ὑπουργοῦ τῶν Εξωτερικῶν, ἐκπροσωπούντων τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησιν, ἀφ' ἑνὸς,

Καὶ τοῦ κυρίου Σαρόβαζίνου Μομφερρίέρου (Καρόλου Γονζάγου Γουστάβου), ἐκπροσωπούντος τὴν παρ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ κατωτέρῳ ὡρισμένῳ σκοπῷ συστατινομένην ἑταῖρίαν, ἀφ' ἑτέρου, συνεργωνήθησαν καὶ συνωμολογήθησαν τὰ ἔξτις.

Ἀρθρον 1.

Η Κυβερνησίς τοῦ Βασιλέως παραχωρεῖ εἰς τὸν κύριον Σαρόβαζίνον Μομφερρίέρον καὶ εἰς τὴν ἑταῖρίαν αὐτοῦ, ἐπιφυλαττούσης τῆς νομοθετικῆς ἐπικυρώσεως, τὸ δικαίωμα τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης καὶ τὸ συνήθιον κατακλυζόμενον ἐδαφος αὐτῆς, τὸ κείμενον ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν, τῆς σημειωμένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος τοῦ Κ. Σωβάζ, Γάλλου μηχανικοῦ, διαγράμματος, οὗτονος ἐπικυρωμένου ἀντίγραφον θέλει ἐγχειρισθῆναι εἰς τὸν ἔργολαβον.

Άλλὰ τῆς περιμέτρου ταύτης, μήπω ἐξακριβείσης καὶ έσαιαθείσης νομίμως ἐπὶ τοῦ τόπου, ἡ ἐξακριβείας καὶ έσαιασίς αὐτῆς θέλει γίνει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τοῦ μηνονομεύμενου ὑπὸ τοῦ 15 ἀρθροῦ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐνοεῖται, ὅτι ἡ παραχώρησις περιλαμβάνει ἀπάτας τὰς ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν κειμένας γαίας.

Η Κυβερνησίς δύοις ἐγγυᾶται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἑταῖριαν ὡς ἐλάχιστον δρον τῆς παραχωρήσεως ἔκτατιν διακοσίων δέκα χιλιάδων θεσμῶν στρεμμάτων (εἴκοσι μιας χιλιάδος hectares.)

Άν ἡ ἔκτασις τῶν ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συγκίνων πλημμυρῶν κειμένων γαίων ὑπερβαίνῃ τὸ ὡς δικαίωμα ἐγγυηθὲν πιστὸν τῶν 210,000 θεσμῶν στρεμμάτων (21,000 hectares), ἡ ἑταῖρια θέλει ἀπολαύσει τοῦ περισσεύοντος τούτου.

Άν ἐξ ἐναντίας τὸ ἐντὸς τῆς περιμέτρου ταύτης ἐδαφος ἥντις διλιγότερον τῶν ἐγγυηθέντων 210,000 οτρεμμάτων, ἡ Κυβερνησίς ὑποχρεούται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, παραχωροῦσα ζώνην καλλιεργησίμων ἔθνικῶν γαίων, ἵσην τῷ ἐλλείμματι, καὶ κειμένην ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν ἐκτάκτων πλημμυρῶν.

Η παραχώρησις γίνεται ὑπὸ τοὺς ἔξτις δρους.

Ἀρθρον 2.

Τὰ διαγράμματα τοῦ κυρίου Σωβάζ, θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράνσεως. Δύνανται δύοις νὰ ἐπενεγχῶσι τροποποιήσεις, ἀν τοιαῦται κριθῶσιν ἀναγκαῖαι, συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ήδίως ὡς πρὸς τὴν τομὴν τῆς ὑπὸ τὸ δρος Πτῶνος ὑπώρυγος, ἡς ἡ διάτρησις θέλει εἰσθεῖ τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ἐκτελεσθησόμενων ἔργων.

Τὰ διατίκως παραδεδεγμένα διαγράμματα θέλουν κατατεθῆσθαι εἰς διπλοῦν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν ὑπουργεῖον μετὰ ἐπεζηγηματικοῦ ὑπομνήματος.

Ἀρθρον 3.

Ο Κύριος Σαρόβαζίνος Μομφερρίέρος λαμβάνει διὰ τὴν ἑταῖριαν τοι τὰς ἔξτις παραχωρήσεις.

1. Όγδοηκοντα χιλιάδας θεσμῶν στρεμμάτων (όκτὼ χιλ. hectares) εἰς πλήρη ἴδιοκτησίαν.

2. Τὴν ἐπικαρπίαν τοῦ ὑπολοίπου παραχωρουμένου ἐδάφους ἐπὶ ἐννενήκοντα ἑνιέχει ἐτη.

3. Τὴν χρῆσιν ἐπὶ ἐννενήκοντα ἑνέκει ἐτη ἐπίσης δριθησομέ-

καὶ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, καλοῦμεν τὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ Σ. Ιεραρχῶν ἐπόμενον, ἥτοι τὸν Σ. Επισκοπὸν Παξῶν Κύριον Διονύσιον.

τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

περὶ νέας προθεσμίας πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ζακύνθου μὴ ἐξετασθέντων κλητήρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν.

1) Τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου π. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἐκτελεσθὲν καθ'

ἀπαντα τὰ λοιπὰ πρωτοδικεῖα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τοῦ Πρωτοδικείου Ζακύνθου.

2) Τὸ ἀπὸ 29 Ὁκτωβρίου π. ε. ἔτερον Διάταγμα, δι' οὐ ἐτάχθη εἰς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοδικῶν κλητῆρας νέα πρὸς ἐξέτασιν προθεσμία.

*Ιδόντες, ὅτι ἀποχρώντως δικαιολογοῦνται οἱ μὴ προσελθόντες εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας κλητῆρες.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἐντὸς τῆς πρώτης δεκαπενθυμερίας μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ὁφείλουσι νὰ δώσωσι τὰς κανονισθείσας διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου π. ε. Ἡμέτερον Διατάγματος ἐξετάσεις οἱ μὴ δόντες ταύτας κλητῆρες τοῦ πρωτοδικείου Ζακύνθου.

*Η δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθμὸς 82.

Μηνιαία πρόσοψις τῆς καταστάσεως τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, 31 Δεκεμβρίου 1866.

Π Α Θ Η Τ Ι Κ Ο Ν.				Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ο Ν.			
Καταβεβλημένον Κεφάλαιον	Δραχ.	..	4984615 38	Χρηματικὸν ὑπάρχον ἐν τῷ Ταμείῳ	1440070 61
Γραμμάτια κυκλοφοροῦντα	3813863 07					
Παρακαταθῆκαι.							
Εἰς τὰς Νήσους .. Δραχ.	6257448 34			Εἰς τὰς Νήσους .. Δραχ.	10010654 07		
Ἐν Ἑλλάδι	113743 84			Ἐν Ἑλλάδι	4202569 61		
Ἐν Λονδίνῳ	2755220 88		9126413 06	Ἐν Λονδίνῳ	3333707 42		17546931 10
	Δραχ.	..	17924891 51	Oικήματα καὶ ἄλλη ἴδιοκτησία τῆς Τραπέζης	576582 80	
Πρὸς ισολογισμὸν	1638693		Δραχ.	..	19563584 51	
	Δραχ.	..	19563584 51	Δραχ.	..	19563584 51	

Κέρκυρα, 13/25 Ἰανουαρίου 1867.

A. K. ΛΩΦΝΑΝ

Διευθυντὴς τῆς ἐν Κέρκυρᾳ Ἰονικῆς Τραπέζης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ